

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ønsker, at Folketinget kan gøre sig bekendt med følgende dokumenter, da det er afgørende for, at Folketinget kan føre den nødvendige parlamentariske kontrol med regeringen:

1. Kammeradvokatens responsum omtalt i notat af 19. april 1993 fra Skatteministeriets retssikkerhedskontor.
2. Kammeradvokatens responsum af 27. august 1993.
3. Redegørelse fra Retssikkerhedsudvalget om den skattemæssige behandling af leasingarrangementer, der ikke er baseret på rentabilitetsbetragtninger, og hvor risikoen er elimineret fra investorer.
4. Retssikkerhedsudvalgets notat om kritikken af Told- og Skattestyrelsens rapport om mindre anpartsvirksomheder.
5. Retssikkerhedsudvalgets notat om et eventuelt lovforslag om finansiel leasing.

Forslagsstillerne har flere gange tidligere forsøgt at få skiftende regeringer til at oversende dokumenterne til Folketinget, eventuelt i fortrolig form. Skiftende ministre har ikke ønsket dette, idet der er blevet brugt forskellige argumenter for at forhindre Folketinget i at gøre sig bekendt med indholdet.

Tidligere skatteminister Carsten Koch argumenterede således for, at Folketinget ikke kunne få indsigt grundet det store provenu, der kan være tale om – dette på trods af, at Justitsministeriet ikke så noget til hinder for, at Folketinget kunne få muligheden. Justitsministeriet anførte, at regeringen ikke var forpligtet til at oversende oplysningerne, men at afvejningen af, om oplysninger til Folketinget skal gives, i almindelighed vil føre til, at de ønskede oplysninger videregives for at sikre, at folketingsudvalgene har det fornødne saglige grundlag for at gennemføre lovgivning eller for, at Folketinget kan udføre den fornødne parlamentariske kontrol med forvaltningen. (Der henvises til skatteministerens besvarelse af spørgsmål nr. 68 af 3. februar 1995 fra Skatteudvalget (Alm. del – bilag 378, folketingsåret 1994-95)).

Forslagsstillerne er endvidere af den opfattelse, at spørgsmålet om et provenus størrelse ikke kan være

afgørende for, hvornår Folketinget kan få ønskede oplysninger om et givet spørgsmål. Tværtimod kan den argumentation, som den tidligere regering har anvendt herom, give anledning til et berettiget stærkere ønske fra Folketingets side om at få fuld indsigt.

Det afgørende i denne sag er netop hensynet til retssikkerheden – et hensyn, som Folketinget må forstærke sin interesse for at sikre, jo større et økonomisk omfang, der er på spil – på spil ikke blot for staten, men også for de borgere, det vedrører.

Ministres tidligere støtte til udlevering af dokumenterne

En række nuværende ministre har tidligere rejst stærk tvivl om, hvorvidt underkendelsen i 1993 af 10-mands-anpartsprojekter var i overensstemmelse med lovgivningen, idet indgrebet baserede sig på henvisning til en påstået praksis, som efterfølgende blev draget i tvivl.

De folketingsmedlemmer – nuværende ministre – som rejste tvivl herom, argumenterede ud fra et retssikkerhedsmæssigt hensyn med, at der burde have været åbenhed om de dokumenter, som lå til grund for underkendelsen, herunder at Folketinget derfor selv sagt tillige skulle have mulighed for at få indsigt i dokumenterne.

Der er talrige citater fra nuværende regeringsmedlemmer, der understreger, at hensynet til retssikkerheden gør, at dokumenterne ikke skal holdes hemmelige.

Forslagsstillerne troede derfor, at det ville være en formssag at få dokumenterne oversendt til Folketinget, eventuelt i fortrolig form, efter regeringsskiftet i 2001. På den baggrund er der stillet en række spørgsmål til regeringen herom, hvorefter det skuffende må konstateres, at de pågældende ikke længere står ved de tilsagn, som tidligere er givet.

Herunder gengives en række af de udsagn i sagen, som nuværende ministre – i oppositionsrollen – kom med: